

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně složeném z předsedkyně JUDr. Marie Rudolfové a soudců JUDr. Marie Korbelové a Mgr. Tomáše Lisa ve věci

žalobkyně:

[redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]

proti
žalované:

[redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Šimkům
sídlem Šítkova 233/1, 110 00 Praha 1

o zaplacení 84 200 Kč s příslušenstvím, o odvolání účastníků proti rozsudku Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 25. 4. 2023, č. j. 18 C 118/2021-292,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** výroku v odstavci I. **potvrzuje**.
- II. Ve výroku v odstavci II. **se mění** takto:

Žalobkyně je povinna zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 100 865,60 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Michala Šimkům, advokáta, sídlem Šítkova 233/1, 110 00 Praha 1.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 3 131,94 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Michala Šimků, advokáta, sídlem Šítkova 233/1, 110 00 Praha 1.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá na žalované zaplacení částky 84 200 Kč s úrokem z prodlení 8,25 % z uvedené částky od 24. 9. 2021 do zaplacení s tím, že jde o dlužnou odměnu žalobkyně jako advokátky za 2 úkony právní služby ve věci vypořádání společného jmění manželů (žalované a jejího bývalého manžela) podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Konkrétně za převzetí a přípravu zastoupení žalované a mimosoudní jednání s protistranou. Žalobkyní požadovaná částka zahrnuje také náhradu hotových výdajů advokáta v paušální výši podle advokátního tarifu za uvedené úkony právní služby. Při vyčíslení žalované částky žalobkyně vychází z tarifní hodnoty 9 000 000 Kč, takže odměna za 1 úkon právní služby činí 44 300 Kč. Náhrada hotových výdajů činí 300 Kč za 1 úkon. Zohledněna je záloha, kterou žalovaná zaplatila ve výši 5 000 Kč.
2. Okresní soud v Jindřichově Hradci (dále jen soud prvního stupně) rozsudkem ze dne 25. 4. 2023, č. j. 18 C 118/2021-292 (napadený rozsudek) výrokem I, žalobu zamítl a výrokem II. rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, že žalovaná nemá právo na jejich náhradu. V odůvodnění rozsudku se uvádí, že žalovaná jako klientka a žalobkyně jako advokáta uzavřely ústní smlouvu o poskytování právních služeb v dubnu 2021, na jejímž základě se žalobkyně zavázala k poskytnutí právních služeb ve věci rozvodu manželství manželů [REDAKCE] a vypořádání jejich vzájemných majetkových poměrů (SJM). K dohodě o ceně poskytovaných služeb ani způsobu jejího určení ve vztahu k vypořádání majetku mezi účastnicemi nedošlo. Žalobkyně nepostupovala transparentně a neposkytla žalované předem úplnou a jasnou informaci o ceně poskytovaných právních služeb. V květnu 2021 žalovaná zaplatila žalobkyni zálohu 5 000 Kč, žalobkyně pro žalovanou vykonala úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a jednání s protistranou v měsíci dubnu a květnu 2021. Předmětem vypořádání SJM byly majetkové hodnoty v celkové výši 18 000 000 Kč. Dne 11. 6. 2021 žalobkyně smluvní vztah ze smlouvy o poskytování právních služeb vypověděla. Dne 22. 6. 2021 došlo k vyúčtování služeb a žalobkyně žalovanou vyzvala k zaplacení celkové částky 128 800 Kč při zohlednění zaplacené zálohy 5 000 Kč. K úhradě nedošlo. Podle soudu prvního stupně byla mezi účastnicemi v dubnu 2021 uzavřena ústní smlouva o poskytování právních služeb, která je svojí podstatou příkazní smlouvou podle § 2 430 a násl. o. z. Uvedená smlouva má svůj základ v § 20 zákona o advokacii. V tomto právním vztahu má žalovaná postavení spotřebitele (§ 419 o. z.). Na předmětnou smlouvu dopadají ustanovení o závazcích ze smluv uzavíraných spotřebitelem (§ 1810 a násl. o. z.), kdy veškerá sdělení vůči spotřebiteli musí podnikatel (zde žalobkyně) učinit jasně a srozumitelně a také v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy. Podle soudu prvního stupně bylo povinností žalované postupovat transparentně ve vztahu k ceně poskytovaných právních služeb. V posuzované věci žalobkyně sama potvrdila, že na dotaz žalované týkající se ceny služeb jí tuto informaci neposkytla. Žalovaná tak neměla možnost se relevantně rozhodnout, zda na svém zastoupení žalobkyni bude trvat. Netransparentní postup žalobkyně v době uzavření smlouvy se žalovanou posoudil soud prvního stupně jako zjevné zneužití práva, které podle § 8 o. z. nepožívá právní ochrany. Proto byla žaloba zamítnuta. Soud poukázal na to, že právní služby poskytnuté žalobkyní nebyly ve výsledku žalovanou využity, neboť otázka rozvodu a vypořádání SJM žalované a jejího manžela byly vyřešeny jiným advokátem za částku 10 000 Kč. O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně s odkazem na ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. a § 150 o. s. ř. tak, že úspěšné žalované nebyly přiznány náklady řízení. Důvody hodné zvláštního zřetele pro takové rozhodnutí podle soudu prvního stupně spočívají v tom, že smlouva mezi účastnicemi byla uzavřena, k poskytnutí úkonu právní služby došlo, jediným handicapem, pro něž nárok nelze žalobkyni vůči žalované přiznat je tak neinformování této o odměně, tedy o částce, za níž měly být právní služby poskytnuty nebo o způsobu jejího určení, což při nikoliv transparentním chování žalobkyně vůči žalované zavadlo hodnocení daného postupu jako rozporného s dobrými

mravy, které je zneužitím nepožívající právní ochrany, což je však (obecně) zcela výjimečná situace, nikoli standardní a běžná, za daného stavu věcí, když v realu právní služby poskytnuty byly. Přiznání náhrady nákladů řízení žalované vůči žalobkyni považuje soud prvního stupně vzhledem k okolnostem za nepřiměřenou tvrdost.

3. Proti tomuto rozsudku se žalobkyně odvolává z důvodů podřaditelných ustanovení § 205 odst. 2 písm. d), e) a g) o. s. ř., jimiž lze soudu prvního stupně vytýkat nesprávně a neúplně zjištěný skutkový stav a nesprávně právní posouzení věci. Žalobkyně soudu prvního stupně vytýká porušení zásadu projednací a zásady materiální pravdy. Uvádí, že soud při svém rozhodování pominul zásadní výpověď žalované, kdy teprve 17. 1. 2023 z její strany zaznělo vysvětlení, proč si k rozvodu manželství s člověkem [REDAKCE] a pro vypořádání manželského majetku pro dobu po rozvodu vybrala neznámou advokátkou z opačného kraje země. Soud rovněž nezkoumal namítanou nepravdivost svědecké výpovědi [REDAKCE]. Žalobkyně pokládá za významné objasňování důvodů, které vedly žalovanou k tomu, že oslovila právě žalobkyni. Žalobkyně má za to, že nemůže nést odpovědnost za překvapení žalované z výše ceny právních služeb podle závazné vyhlášky, neboť žalovaná si právní služby objednala a podepsala, že je ve výši podle advokátního tarifu zaplatí. O advokátním tarifu byla informována zcela běžným způsobem. Soudu prvního stupně vytýká, že neprovedl důkaz týkající se zneužití fotografie přítele žalované z internetové seznamky, ani důkazy zpochybňující věrohodnost svědka [REDAKCE] a pravdomluvnost žalované s tím, že jde o jejich sdělení o tom, že byli na všem, tedy i na vypořádání společného jmění pro případ rozvodu dohodnutí. Obsahem odvolání je rozsáhlá argumentace žalobkyně v neprospěch závěrů o existenci takové dohody mezi žalovanou a jejím manželem. Žalobkyně trvá na tom, že veškeré údaje o způsobu výpočtu konečné ceny právních služeb umožňující spotřebiteli si cenu ověřit, byly žalované sděleny a byly potvrzeny v následně podepsaných listinách, tj. smlouvou o poskytování právních služeb a plnou mocí. Poukazuje na to, že každá svéprávná osoba má rozum průměrná člověka i schopnost užívat jej s běžnou péčí a opatrností, a že to každý může v právním styku důvodně očekávat (§ 4 odst. 1 o. z.). Ze smlouvy o poskytnutí právních služeb a z plné moci vyplývala smluvní cena časová 2 000 Kč za každou hodinu služby, sjednaná mezi účastnicemi pouze pro případ, že [REDAKCE], který tehdy podle slov žalované v rodině s nikým nemluvil, jen výjimečně se synem, na výzvu k dohodě reagovat nebude, a nebude tak možné podat návrh na rozvod manželství podle § 757 o. z. Pak by byla správně účtována jen odměna časová za rozvod sporný podle § 755 o. z. Podle žalobkyně *není uvěřitelné, že by osoba vzdělaná [REDAKCE] neměla rozum průměrného člověka a na důkaz svého souhlasu s uvedeným textem by podepsala listinu, na níž se hovoří „advokátním tarifu“, aniž by tušila, co je tarif, jak nyní tvrdí, když už jen z pojmu tarif je zcela zřejmé, že půjde o peníze.* Žalobkyně potvrzuje, že na osobní schůzce v Praze skutečně řekla, „[REDAKCE], o penězích se my teď BAVIT NEBUDEME“. Následně jí žalobkyně veškeré listiny odeslala e-máilem. Proti ujednání ve smlouvě o poskytování právních služeb ani proti znění plné moci nevyjádřila žalovaná až dosud žádnou připomínku. Další odvolací argumentace se vztahuje k problematice projednávání stížností, týkajících se žalobkyně Českou advokátní komorou. K užití § 8 o. z. žalobkyně odkazuje na usnesení Ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 374/06 z 31. 1. 2007, v němž se konstatuje, že zneužití práva je chování zdánlivě dovolené, jímž má být dosaženo výsledku nedovoleného. Specifickým případem zneužití je šikanózní chování (šikanózní výkon práva), které spočívá v tom, že někdo vykonává své právo se záměrem způsobit jinému nepřiměřenou újmu. Současně odkazuje na judikaturní závěry Nejvyššího soudu, z nichž vyplývá, že za zneužití práva podle § 8 o. z. se považuje výkon práva v rozporu s jeho účelem, kdy v krajní podobě může mít povahu tzv. šikany, která je výkonem práva za účelem poškození strany. Nesouhlasí s postupem soudu prvního stupně, který se nezabýval video rozhovorem, jež žalovanou tak zásadně ovlivnil ve volbě zastoupení právě žalobkyni. Jako advokátky bez ohledu na vzájemnou vzdálenost sídel. Uvádí: *jak ke mně do Prahy hned druhý den plná naděje a citově velmi rozjitřená a plačící stovky kilometrů přijela, protože manžel [REDAKCE] s ní dlouho nemluvil, že bych jí cynicky (vlastně šikanózně) přednesla, kolik činí odměna*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

za jeden úkon vypořádání manželského majetku, když ani ona sama netušila, jestli vůbec bude manžel na mou výzvu reagovat a k jednání o vypořádání majetku přistoupí.

4. Odvolání žalované bylo podáno proti rozhodnutí soudu prvního stupně v části týkající se náhrady nákladů řízení, které soud prvního stupně s odkazem na ustanovení § 150 o. s. ř. žalované nepřiznal. Důvody, které vedly soud prvního stupně k takovému rozhodnutí označuje žalovaná za „zarážející“. Namítá, že soud zjevně straní žalobkyni a pomíjí nejen obsah spisu, ale i nespornou skutečnost, že žalobkyně je právní profesionálka, jistě znala práva, která předmětný spor sama vyvolala. Není pravdivý závěr soudu prvního stupně, že žalobkyně žalované tvrzené právní služby poskytla. Žalovaná se žalobkyní jednala jen jednou, a to před tvrzeným převzetím zastoupení. Je zarážející, že průběh právního zastupování klientky (tj. žalované) žalobkyní považuje soud za řádný a tvrdí, že „*v reálu právní služby poskytnuty byly*“. Za nepochopitelný označuje závěr soudu, že se v dané věci jednalo o *zcela výjimečnou situaci*, a proto za daného stavu věci považuje přiznání náhrady nákladů řízení žalované vůči žalobkyni *za nepřiměřenou tvrdost*. Žalovaná poukazuje na to, že základní zásadou, která ovládá rozhodování o náhradě nákladů civilního sporného procesu je zásada úspěchu ve věci (§ 142 odst. 1 o. s. ř.). Aplikace ustanovení § 150 o. s. ř., který umožňuje prolomení této zásady je pouze výjimečná. Soud prvního stupně kritéria významná pro postup podle § 150 o. s. ř. nezkoumal a nehodnotil. Podle žalované postupovala žalobkyně i při podání žaloby v projednávané věci a při poskytování právních služeb netransparentně, nemravně, účelově, zneužívala právo, tedy celkově nezákonně. V řízení požadovala po žalované nemravně vysokou částku za nikdy neposkytnuté služby. To vedlo k zamítnutí žaloby. Přesto soud uvedenému jednání žalobkyně právní ochranu poskytl a žalované nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení. Tento postup žalovaná označuje za projev libovůle ze strany soudu a požaduje přiznání náhrady nákladů řízení v částce 142 247,60 Kč.
5. Ve vyjádření k odvolání žalobkyně žalovaná uvádí, že z obsahu odvolání neplyne, v čemž konkrétně žalobkyně spatřuje nesprávnost rozsudku. Neuvádí, v čem spatřuje porušení zásady projednací a zásady materiální pravdy soudem prvního stupně. Žalobkyní zdůrazněná okolnost týkající se důvodů výběru žalobkyně jako právní zástupkyně je pro rozhodování v dané věci zcela bez významu, stejně jako skutečnost, že podle žalobkyně žalovaná teprve 17. ledna 2023 před soudem objasnila do té doby nevysvětlenou nejasnost, *proč si jako svou advokátku vybrala žalobkyni neznámou a stovky kilometrů vzdálenou od jejího bydliště, když tvrdí, že s manželem byla na všem domluvení*. Nevýznamné je rovněž dokazování *fotografií přítele žalované z internetové seznamky*, které žalobkyně navrhuje. Pokud žalobkyně v odvolání uvádí, že *důkazy zpochybňující věrohodnost svědka* [redacted] *a pravdomluvnost žalované nebyl provedeny, ačkoliv teprve takové důkazy, různé nejasnosti a různá nedorozumění v této věci objasňují*, pak žalobkyně neuvádí, jaké konkrétní důkazy má na mysli. Ani způsob projednávání stížností Českou advokátní komorou nemá v dané věci význam. Předání podkladů pro „smírný rozvod a návrh dohody o vypořádání majetku k rukám [redacted] se k předmětu řízení nevztahuje. Jednalo se o dříve tvrzený třetí úkon právní služby, přičemž ve vztahu k němu vzala žalobkyně žalobu zpět. Proto se jím soud nezabýval. Tvrzení žalobkyně, že poskytla žalované řádnou informaci o ceně právních služeb, bylo v průběhu řízení soudem bezpečně vyvráceno. Žalobkyně dokonce v závěrečném návrhu ze dne 25. dubna 2023 sama potvrdila, že se jí žalovaná na částku odměnu ptala a žalobkyně jí žádnou informaci nedala. Soud v odstavci 25. rozsudku uvádí, že v plné moci ani ve smlouvě o poskytnutí právních služeb nic o mimosmluvní odměně uvedeno nebylo. Žalovaná poukazuje na zcestnou a nesprávnou odvolací argumentaci žalobkyně týkající se § 4 odst. 1 o. z. Bylo povinností žalobkyně jako advokátky žalovanou poučit o advokátním tarifu a stanovit cenu právních služeb s ohledem na požadavek její přiměřenosti. Poukazuje na rozsudek Soudního dvora ze dne 12. ledna 2023 (věc C-295/21), který ohledně požadavku na sepsání konkrétních podmínek smlouvy o poskytování právních služeb zdůrazňuje, že podle unijního práva musí být tento požadavek chápán široce. Smlouva musí transparentně stanovit konkrétní fungování mechanismu, k němuž se daná smluvní podmínka vztahuje, aby byl spotřebitel schopen na základě jasných a srozumitelných kritérií zhodnotit ekonomické důsledky, které z toho pro něj vyplývají. Takovým způsobem žalobkyně ve

vztahu k žalované nepostupovala. Ve vztahu k odvolací argumentaci týkající se § 8 o. z. žalovaná poukazuje na to, že s ní žalobkyně jako se svojí klientkou a spotřebitelkou nejednala řádně a transparentně. Neposkytla jí informace, které by jí umožnily odhadnout alespoň přibližně celkové náklady služeb, naopak v ní vzbudila dojem, že půjde o částku odpovídající vybrané záloze 5 000 Kč. Neinformovala ji o existenci advokátního tarifu a o tom, co z něho plyne. Nedodržela smlouvu o právních službách. Ve vztahu k žalované jako klientce tak jednala nemravně, v rozporu s advokátní etikou a možná i nezákonně.

6. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací (§ 19 odst. 1 o. s. ř.) po zjištění, že přípustné odvolání (§ 202 o. s. ř.) bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.) a osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o. s. ř.), přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné. Oprávněnost odvolání shledal v případě odvolání žalované proti rozhodnutí o náhradě nákladů řízení.
7. Předmětem řízení v posuzovaném případě je nárok na zaplacení odměny advokáta za 2 úkony právní služby podle smlouvy o poskytování právních služeb, kterou účastnice uzavřely, a která se mimo jiné týkala mimosoudního vypořádání společného jmění manželů (žalované a jejího manžela [redacted]) pro účely nesporného rozvodu. Odvolací soud vychází ze závěrů soudu prvního stupně (který nebyl odvoláním žalobkyně zpochybněn), že k uzavření smlouvy o poskytování právních služeb uvedené záležitosti došlo mezi účastnicemi v dubnu 2021. Smlouva byla uzavřena v ústní formě a její obsah odpovídal písemnému vyhotovení smlouvy, která je obsahem spisu (č. l. 7). Úkony právní služby, za které žalobkyně požaduje odměnu, tj. převzetí a příprava zastoupení a mimosoudní jednání s protistranou, byly žalobkyní vykonány. Odvolací soud vychází ze závěru soudu prvního stupně, že vztahu k ceně právních služeb týkajících se vypořádání SJM (tj. penězi ocenitelného plnění) k dohodě o ceně, popř. způsobu jejího určení nedošlo. Byla ujednána odměna ve věci „penězi neocenitelné“ v částce 2 000 Kč za hodinu a byla zaplacená záloha 5 000 Kč. Bylo zjištěno, že žalobkyně v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytnutí právních služeb nedala žalované jasnou informaci o ceně služby, ani způsobu jejího určení podle advokátního tarifu. Bylo rovněž zjištěno, že smluvní vztah týkající se zastoupení žalované žalobkyní ve věci dohody o vypořádání SJM ukončila sama žalobkyně, aniž by žalované vyhotovení předmětné dohody o vypořádání SJM poskytla. Dne 11. 6. 2021 doručenou výpověď ke dni 11. 6. 2021 totiž žalobkyně smlouvu o poskytování právních služeb vypověděla a 22. 6. 2021 doručeným vyúčtováním vyzvala žalovanou k zaplacení částky 128 800 Kč při zohlednění zaplacené zálohy 5 000 Kč. Teprve v souvislosti s výzvou k zaplacení uvedené částky předložila žalovaná žalobkyni koncept návrhu na rozvod a koncept dohody manželů o úpravě majetkových poměrů, bydlení a výživného pro dobu po rozvodu jejich manželství. Uvedené koncepty smluv byly doručeny poštou i svědkovi [redacted].
8. Není oprávněná námitka žalobkyně o tom, že informace o ceně právních služeb podle advokátního tarifu byla žalované z její strany dána v písemném vyhotovení smlouvy. Z obsahu smlouvy (č. l. 7) taková informace nevyplývá a sama žalobkyně před soudem prvního stupně v závěru řízení potvrdila, že informaci o ceně právních služeb žalované neposkytla.
9. V projednávané věci je rozsudek soudu prvního stupně založen na aplikaci ustanovení § 8 o. z., tj. na závěru, že žalobkyní uplatněný nárok představuje zneužití práva a z tohoto důvodu mu nelze poskytnout právní ochranu. Pro odvolací soud je tak významná argumentace žalobkyně vztahující se ke skutečnostem významným pro postup podle § 8 o. z., popřípadě k takovému právnímu posouzení věci.
10. Podle § 8 o. z. zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany.
11. Platí, že odeprání právní ochrany podle uvedeného ustanovení musí být podloženo mimořádně závažnými okolnostmi konkrétního případu, které svou intenzitou převáží nad ochranou subjektivního práva účastníka řízení. Podle ustálené rozhodovací soudní praxe je zákaz zneužití

práva institutem ztělesňujícím korigující funkci v principu poctivosti. Slouží k tomu, aby pomocí něj byla odeprána právní ochrana takovému výkonu práva, který sice formálně odpovídá zákonu či obsahu existujícího právního vztahu, avšak jenž je vzhledem k okolnostem případu nepřijatelný.

12. V posuzovaném případě soud prvního stupně okolnosti významné pro aplikaci § 8 o.z. zjistil. Nelze proto přisvědčit námitce žalobkyně, že postupoval v rozporu se zásadou projednací a materiální pravdy. Nejsou pochybnosti o závěru soudu prvního stupně, který správně vyhodnotil, že byla uzavřena smlouva o poskytování právních služeb, kterou uzavřela žalobkyně jako advokátka se žalovanou. Jedná se o smlouvu příkazní (§ 2430 o. z.) modifikovanou zákonem č. 85/1996 Sb., o advokacii. Zástupčí oprávnění se týkalo dohody o úpravě majetkových poměrů žalované a jejího manžela pro účely tzv. nesporného rozvodu (§ 757 o. z.). Žalobkyně požaduje zaplacení odměny za dva úkony právní služby týkající se majetkového vypořádání žalované a jejího manžela ve výši podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Při vyčíslení odměny vychází z tarifní hodnoty 9 000 000 Kč, neboť v průběhu jednání vyšlo na základě vyjádření manželů najevo, že předmětem majetkového vypořádání jsou majetkové hodnoty ve výši 18 000 000 Kč. Odměna za 1 úkon tak činí 44 300 Kč a s náhradou hotových výdajů v paušální výši 300 Kč představuje částku 44 600 Kč. Tento nárok žalobkyně uplatňuje v situaci, kdy v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytnutí právní služby nebyla výše odměny dohodnuta a ze strany žalobkyně nebyla sdělena informace (ačkoliv o ni žalovaná žádala), jakým způsobem bude výše odměny podle advokátního tarifu stanovena. Žalovaná má v uvedeném právním vztahu postavení spotřebitele, je právním laikem a je tak slabší smluvní stranou. I podle odvolacího soudu bylo povinností žalobkyně postupovat transparentně, v zájmu žalované, a proto bylo povinností žalobkyně poskytnout žalované předem úplnou a jasnou informaci o ceně právní služby, popřípadě způsobu jejího určení, a to s dostatečným předstihem tak, aby žalovaná měla možnost posoudit ekonomické dopady uzavření smlouvy o poskytování uvedených právních služeb na své majetkové poměry. Bylo prokázáno, že žalobkyně tuto informační povinnost nesplnila. Odkaz žalobkyně na ust. § 4 odst. 1 o.z. v dané věci neobstojí. Významná je také skutečnost, že žalobkyně smluvní vztah ze smlouvy o poskytování právních služeb ukončila výpovědí, aniž došlo k naplnění účelu zastoupení. Smlouvu o vypořádání majetkových vztahů manželů žalobkyni při ukončení smluvního vztahu neposkytla a koncept smlouvy předložený později v souvislosti s výzvou k zaplacení částky 128 000 Kč (č. l. 53) není pro zamýšlený účel v řízení o rozvod manželství žalované použitelný. Podle vlastního vyjádření žalované po skončení smluvního vztahu žádnou smlouvu od žalobkyně již neočekávala ani nevyžadovala. V řízení vyšlo najevo, že věc byla vyřešena jiným advokátem. Na rozdíl od žalované si žalobkyně v době uzavření smlouvy bez dohody o ceně právních služeb byla vědoma postupu podle advokátního tarifu a vzhledem k vypořádávaným majetkovým hodnotám i výše odměny za jeden úkon podle tohoto právního předpisu. Smluvní vztah jednostranně ukončila, aniž by žalované poskytla dohodu o majetkovém vypořádání, se kterou vyúčtované úkony právní služby souvisí. Odvolací soud souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že postup žalované při uplatnění nároku, o který se v dané věci jedná, je podřaditelný citovanému ustanovení § 8 o. z., a proto napadený rozsudek soudu prvního stupně ve výroku v odstavci I. potvrdil podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný, aniž se zabýval odvolacími námitkami žalobkyně, které se k okolnostem, na nichž je založeno napadené rozhodnutí soudu prvního stupně nevztahují.
13. Odvolací soud současně přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně ve výroku v odstavci II. o nákladech řízení. Vzhledem k tomu, že žalovaná měla ve sporu úspěch, je povinností žalobkyně podle § 142 odst. 1 o. s. ř. hradit náklady řízení. Odvolací soud neshledal podmínky pro postup podle mimořádného ustanovení § 150 o. s. ř. opravňující soud z důvodu hodných zvláštního zřetele úspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení odeprít. Nesouhlasí se soudem prvního stupně, že takové důvody hodné zvláštního zřetele mohou spočívat v tom, že *jediným handicapem, pro něž nárok nelze žalobkyni vůči žalované přiznat, je neinformování této o odměně, tedy o částce, za níž měly být právní služby poskytnuty, nebo o způsobu jejího určení.* Základní zásadou, která ovládá rozhodování o náhradě nákladů civilního sporného řízení je zásada úspěchu ve věci. Ustanovení

§ 150 o. s. ř. slouží k řešení situace, v níž je nespravedlivé, aby ten, kdo důvodně hájil svá porušená nebo ohrožená práva nebo právem chráněné zájmy, obdržel náhradu nákladů, které při této činnosti účelně vynaložil. Významné jsou zpravidla sociální, popřípadě majetkové, poměry účastníků či okolnosti související s předprocesním stádiem sporu, chováním účastníků v tomto stádiu či okolnosti související s uplatnění nároku. Odvolací soud takové mimořádné okolnosti pro postup podle § 150 o. s. ř. neshledal, proto napadený rozsudek soudu prvního stupně ve výroku v odstavci II. o nákladech řízení změnil tak, že žalobkyně je povinna zaplatit žalované náhradu nákladů řízení sestávající z odměny advokáta žalované a náhrady jeho hotových výdajů podle § 7, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Konkrétně se jedná o odměnu za převzetí a přípravu zastoupení ve výši 6 220 Kč (tarifní hodnota 128 000 Kč), za vyjádření ze dne 29. 4. 2022 ve výši 6 220 Kč (tarifní hodnota 128 000 Kč), za účast u jednání 27. 9. 2022 v částce 6 200 Kč (tarifní hodnota 128 000 Kč), za účast při jednání 29. 11. 2022 od 9.20 hodin do 13.40 hodin ve výši 13 500 Kč (odměna za tři úkony právní služby po 4 500 Kč z tarifní hodnoty 84 200 Kč), jednání 17. 1. 2023 v době od 9.30 do 15.20 v částce 13 500 Kč (tři úkony právní služby po 4 500 Kč, tarifní hodnota 84 200 Kč), vyjádření z 24. 2. 2023 za 4 500 Kč, účast u jednání 28. 2. 2023 v době od 9.15 do 9.50 hodin za 4 500 Kč, jednání 25. 4. 2023 v době od 9.30 do 13.10 hodin v částce 9 000 Kč (dva úkony po 4 500 Kč). Celková odměna advokáta žalované za 13 úkonů právní služby tak činí 63 660 Kč. Náklady řízení dále zahrnují náhradu hotových výdajů advokáta v paušální výši podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu za 13 úkonů právní služby po 300 Kč, tj. 3 900 Kč, náhradu cestovného za cestu z Prahy do Jindřichova Hradce a zpět k jednání 27. 9. 2022, 29. 11. 2022, 17. 1. 2023, 28. 2. 2023 a 25. 4. 2023, v celkové výši 11 800 Kč, kdy při každé z uvedených cest bylo ujeté z Prahy do Jindřichova Hradce a zpět celkem 270 km při průměrné spotřebě pohonných hmot 8,8 litrů/100 km a ceně pohonných hmot v roce 2022 ve výši 22,50 Kč/litr a v roce 2023 ve výši 41,20 Kč/litr. Paušální náhrada za použití vozidla činila v roce 2022 4,70 Kč/1 km a v roce 2023 5,20 Kč/1 km. Náhrada za promeškaný čas na cestě podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu k uvedeným jednáním činí za 40 půlhodin po 100 Kč celkem 4 000 Kč. Celkové náklady, které žalovaná účelně vynaložila v souvislosti s předmětným řízením představují částku 83 360 Kč a s připočtením 21 % DPH (§ 137 odst. 3 o. s. ř.) představují částku 100 865,60 Kč, kterou je žalobkyně povinna zaplatit žalované ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o. s. ř.) k rukám zástupce žalované (§ 149 odst. 1 o. s. ř.). Odvolací soud nevyhověl požadavku žalované na náhradu nákladů řízení v celkové výši 142 247,60 Kč, neboť nepřiznal žalované právo na náhradu nákladů za odpor proti platebnímu rozkazu ze dne 23. 2. 2022, který s ohledem na jeho obsah nepovažuje za úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, tj. za písemné podání ve věci samé, které by mělo obsahovat skutkový, popř. právní rozbor věci, totéž platí o sdělení soudu s další poradou s klientem ze dne 19. 7. 2022. Pokud jde o porady s klientem 29. 9. 2022 a 2. 1. 2023, návrh smíru a stanovisko z 10. 1. 2023 a 15. 1. 2023, má odvolací soud za to, že náklady na uvedené úkony nelze pokládat za účelně vynaložené ve vztahu k předmětnému řízení, neboť se týkala mimosoudních jednání účastníků o smírném vyřešení věci, k němuž však nakonec nedošlo.

14. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 o.s.ř. a § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalobkyně je povinna zaplatit žalované náhradu nákladů odvolacího řízení 18 045,94 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta žalované za dva a půl úkonu právní služby po 4 500 Kč podle (vyjádření k odvolání, účast u jednání 13.9.2023, odvolání do nákladů řízení) podle § 7 (tarifní hodnota 84 200 Kč), § 11 odst. 1 písm. d) a g) a § 11 odst. 2 písm. c) advokátního tarifu, tj. 11 250 Kč. Z náhrady hotových výdajů za tři úkony po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 900 Kč, z náhrady cestovného z Prahy do Českých Budějovic a zpět 2 364 Kč (bylo ujeté celkem 298 km při průměrné spotřebě 6,21 l/km, ceně pohonných hmot - MN 44,10 Kč/l a náhradě za použití vozidla 5,20 Kč/km) a z náhrady za promeškaný čas na cesty za 4 půlhodiny po 100 Kč podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 400 Kč. Náklady odvolacího řízení dále zahrnují 21 % DPH z částky 14 914 Kč, tj. 3 131,94 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. přípustné dovolání, které je možné podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozsudku k Nejvyššímu soudu ČR v Brně u Okresního soudu v Jindřichově Hradci.

Tento rozsudek je možné vykonat, nebude-li povinnost v něm stanovená včas a dobrovolně splněna.

České Budějovice 22. září 2023

JUDr. Marie Rudolfová v.r.
předsedkyně senátu